

SOSIALURIN

Blaðstjóri:
Vilti SørensenÚtgevandi:
Føroya JavnaðarflokkurPrenti:
Frettsmiðjan á Høvsbreyt

Andstöðupolitikkur

AFTANÁ fyra ára stjórnarliga ábyrgd er javnaðarflokkurin settur áttanfyri landsins stýri og verður nú framvírt at reka andstöðupolitikk. Ofta hava andstöðuflokkar lyndi til at vera negativir. Hetta sôu vit best undir seinasta landsstýri, tá fólkaflokkurin og tjóðveldisflokkurin vóru í andstöðu. So negativir mugu andstöðuflokkar sjáldan hava verið; men sum fullveldis- og loysingarflokkar høvdu teir eingi líkindi til at seta nakað upp imóti tí dygga framfaris- og uppbyggingarpolitikki, ið tá varð ríkin. Teir sôtu, sum lundir sligin á nevið; og sjálvt um teir høvdu hug at ganga imóti teimum framtøkum, ið gjord vórðu — eitt nú fólkapensjónini, avlámipensjónini, einkjupensjónini, o. ø. — so torðu teir ikki: royndir vóru gjordar at finna hvønn annan til andstöðu móti hesum tiltøkum; men einki bar til, serliga tjóðveldisflokkurin bar ótta fyrri, at hetta fór at verða flokkinum ein bakbrestur.

NÚ er javnaðarflokkurin í hesi somu andstöðu, og ein kann spyrja: hvønn andstöðupolitikk vil flokkurin reka? Men herum er ein positiv andstöðupolitikk og alla aðrar staðir, har flokkurin hevur høvi til at gera sína stóðu galdandi. Hetta landsstýrið tekur við, har landstýrið undir javnaðarleiðslu slepti. Tað verður so at byggja á tað verk, ið hitt ráðfarna hevur greitt úr hondum og tað, ið var lagt til rettis ella í umbúna at fara víðari. Tað verður so státt just javnaðarpolitikkur, ið nýggja landsstýrið letvis skal fremja, tess neyðugari verður

hjá javnaðarflokkinum at reka positiv andstöðupolitikk, sum ein trygd fyrri at landsstýrisflokkarnir ikki fara at fremja niðurgangapolitikk og máða burtur av tí, ið tað eydnaðist at fáa framt seinasta fyra árin aftaná mikla niðurgangapolitikk fólka-, sambands- og sjálvstýris flokksins.

UTTAN mun til stöðuna, ann-

ad hvørt við fullari ábyrgd ella í andstöðu, verður javnaðarflokkurin, sum størsti flokkurin og umboðandi hina arbeiðandi fjöldina á sjógv og landi, tey sosialt hugsandi og hina sterku socialistisku stevnuna, at reka ein dyggan, positiv andstöðupolitikk, tí aðalmálið er hitt sama; tað krevur virkis- og arbeiðsfúsi av hvørjari javnaðarkvinnu og hvørjum javnaðarmanni, sjálvt um hitt dökkasta seta nakað upp imóti tí dygga ræði. Vit helma ikki í, fyrr enn málið er vunnið.

socialistiska
FÓLKAHEIMIÐ FØROYAR

GALVANISERAÐ RØR:

1/2" 3/4" 1" 1 1/4" 1 1/2" og 2".
Eisini ógalvaniserað, og øll slog av rørdelium.
Einans fyrsta flokks rør og rørdelir.

Fáast altíð hjá

P. MARIA POULSEN

Telefon 2000 og 2001.

IRIS

Heitur matur — Smurt breyð

Tá stongt er, fæst smurt breyð
í automatium

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

Heðin Brú: LEIKUM FAGURT ...

136

hesa skemdarskrivingina longur. Landið er í armadomi; teir vilja hava blaðið at skriva um vinnuvegirnar, fólks útkomu og so.

»Hatta man vera sley, tygum hava hoyrt«, heldur Albert Buch, »framtaksmenn taka Gud í bróstið; nei, tað er heilt ótrúligt.

Bjarni Berg sigur honum nú frá, hvat ið er í umbúna, um Bakka-Hanus stjóra og hansara ætlanir, og um tað var ikki vert, at teir báðir talaðu eitt sindur meir um hetta: »Kanska vit iðaldsmenn kundu samarbeiði.«. Í tí sama tekur Bjarni telefonina og ringir til Per Arantsen, biður hann ganga oman eina løtu, »tú veit, hvat tað er«.

Arantsen var skjótur oman.

Albert Buch var ikki heilt álvaligur. Skuldu teir gripa tann greippin inni ella hvat? Hann mest sum stappar seg saman og setir seg fótur í spennu, hvor skal siga: Meg skal eingin lokka í óføri í hvussu er.

Bjarni Berg sigur við blaðstjóran, at Per Arantsen veit alt, so hann nýtti einki at dylja fyrri honum.

»So, veit hann alt«, svarar Albert Buck, »til góds helt eg hann skuldi koma higar at fáa tað at vita«.

»Nei, eg hugsaði, tað var best, at vit tríggr talaðu saman um hetta eina løtu«.

»Jú, hví ikki? Men munnu iðaldsmenn hava nakran hug at leggja seg út í hetta? Vit eru jú á beinari leið, sum er, so...«.

»Ja, eru vit nú tað?« leggur Per Arantsen uppi. »Nú skal tú hoyra...«. Og lærarin fer at halda eina langa roðu fyrri blaðstjóranum, um hvørjari stóðu oyggjarnar vóru í: Fólk svoltaði, fiskur var virðisleysur, alt tiltak lá lamið, ungdómurin flutti í onnur lond. Og her sôtu vit í legtinginum og keglabúst um smáting, meðan fólkið varð meira og meira vónsvikið. Tað var ikki bert framtaksmenn, atfinningin galt, men líka nógvi iðaldsmenn. Nú hevði so ein skilamaður, sum allar sínar dagar hevði valt iðaldsmenn, Bakka-Hanus stjóri, sær um reiggj at fáa vend

Keypa væl haggreiddan

feskan fisk

Tað er neyðugt, at fiskurin
er væl bløðgaður

P. BACALAO

FÆROSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆROSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Skeið fyrri maskinmenn

Um nóg nógvir koma, verður skeið á Føroya sjómannsskúla í hesum lærugreinum:

Elektroteknikk,
Kølteknikk,
Diesellaru,
Nautiskum tólum (radar v. m.)

Skeiðið fer at taka 3 vikur og byrjar týsdagin 19. februar 1963 kl. 14. Ongin skúlapeningur verður kravdur.

Teir, ið ætla sær, verða biðnir siga frá ú Føroya sjómannsskúla skjótast og allarseinast 15. februar.

FØROYA LANDSTÝRI, 15. janúar 1963.

Føroya
Fólkaháskúli

Skeið fyrri gentur byrjar á Háskúlanum týsdagin 2. apríl. Tær ið ætla sær á skeiðið, verða biðnar at eiga skúlanum frá aðrenn 1. maris.

Munandi studningar fæst frá landstýrinum, og umskúlnarboði, innskrivningarskeiði og skrá skúlaans faast við at venda sær til undirritaða. Komid fjolmentar!

Marius Johannesen.

HESS-O-DAN

Danmarks bedste olie-kamin. Automatisk rundtræk og trækregulering.

P. VALDEMAR LUTZEN
Tórshavn

137

í hann hevði longu talað við framtaksmenn, og teir skuldu nú hava fund um hetta...«.

»Ja, men hví kom hann ikki til iðaldsmenn fyrst, tá ið hann er okkara maður?« leggur blaðstjórin uppi.

»Tí, sínar egnu menn var hann vissur í at fáa við sær«, svarar Bjarni Berg. »Tað kann gera tað sama, hvønn hann vendi sær til fyrst, annar skuldi tað so verða. Men latum okkum nú einast um at kalla nakrar av okkara álitismonnum saman til at samráðast um hetta«!

»Jú, tað kann væl vera«, sigur Albert Buck »men enn havi eg ikki fingið greiðu á, hvat ætlanin er at gera...«.

Tá til dómis at leggja blaðskrivningina á annan bógv — skriva meir um vinnuvegirnar, um landsins vælferð og halda uppat við hesum hopisleysa keglinum, sum nú er. Henda ilneitanin hvør inn á annan verður ikki dámd av fólki longur, hon ger bert ógagn. Vit mugu eisini fáa aðrar menn í legtingið, sum eru færir at taka sær av vinnuvegunum; fyrst og fremst av handli og fiskiskapi; fáa betri marknað og betri skip. Minst til, vit hava ikki iðaldsveljararnar við okkum longur. Hygg nú á Doktaragrund. Vit stóðu einsamallir, tá ið ungdómurin tók til at grýta okkum undir í rotnum rótum. Hvi? Tí tað, vit taka okkum fyrri í politikki, er ov deyvt og litilsvært. Og eg skal siga tær tað, Albert Buck, at vilja vit ikki arbeiða saman við hesum nýggju monnum, gera teir ein nýggjan flokk. Og so eru vit fegnir. Tí mugu vit heldur fáa teir upp í við okkum«.

Tá leyp blaðstjórin á fótur, stóð gleivbeintur á gólvinum við ørmunum eitt sindur út frá sær: »Fáa teir upp í við okkum, sigur tú, jú sanniliga vilja vit tað. Eg skal beinan vegin prenta eina lýsing í blaðið«. Hann fer, men bráðvendir á gólvinum: »Hetta við at broyta skrivningarglagið kann biða í kvöld, ha... biða eitt sindur enn. Eg havi rætt nú eina grein lidna móti tí,